

debattansvarlig

Nils Johan Dahl
nilsjohan.dahl@budstikka.no

Maksimalt 3.000 tegn inkludert mellomrom. Legg gjerne ved portrettfoto.
Retningslinje: Innlegg må signeres med fullt navn og handle om lokale forhold.
Send innlegg til debatt@budstikka.no eller budstikka.no/debatt

10. mars ble det avholdt innspillsmøte om flerbrukshus med kirkerom i Fornebulandet menighet.

FOTO: PRIVAT

Kirkens plass i det livssynsåpne samfunn

FORNEBU

Ingeborg Sommer
prost i Bærum

Ikke alle er enige i at kirkerommet har en naturlig plass i det nye flerbrukshuset på Fornebulandet. I sitt svar til meg 5. mars, skriver Frank Roland blant annet at «Ideen bak et flerbrukshus er «Rom for alle - bruk for alle», uavhengig av tro og medlemskap».

Det skal være «rom for alle», men vi tenker ulikt om hva det betyr. For meg betyr det også rom for det troende menneske. Med utgangspunkt i kirkens plass i det livssynsåpne samfunn vil jeg utdype hvorfor det

er viktig at flerbrukshuset har et kirkerom.

I sin rapport fra 2013 beskriver det regjeringsoppnevnte tros- og livssynspolitiske utvalget hva et livssynsåpent samfunn er: Det er et samfunn hvor det bl.a. gis «rikelig rom for tros- og livssynsutfoldelse, i all dets engasjement og synlighet, på ulike arenaer, individuelt og kollektivt». Et livssynsåpent samfunn skal altså gi synlig plass for det troende mennesket. Det offentlige rom skal ikke bare legges til rette for det alle er felles om. «Åpen for alle» betyr at det også skal legges til rette for ulikheter og særbehov.

Når det skal legges til rette for ulike tros- og livssyn, er det fordi det er viktig. Nylig avgått generalsekretær i Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn, Ingrid Rosendorf Joys, kaller tros- og livssynssamfunnene for en del av samfunnets totalberedskap. Vi lever i en verden der menneskerettigheter er under press og der samfunn rundt oss bli mindre åpne. Vi ser en økt polarisering - også

her hos oss. I denne situasjonen er ikke tiden inne for å bygge ned viktige samfunnsinstitusjoner og ikke-kommersielle fellesskapsarenaer. Nå er det tid for å bygge og bevare, som jeg skrev i forrige innlegg.

For det er ingen motsetning mellom å gi plass for ulikheter og særbehov og å gi plass for å møtes på tvers. Tvert imot!

«Kirken samler oss på tvers. På tvers av personlige interesser og subkulturer»

Møtesteder, åpenhet og dialog er en forutsetning for at vi skal leve godt sammen.

Derfor må vi legge til rette for at det skal skje - i et livssynsåpent samfunn. Vi trenger et flerbrukshus med rom for mangfoldet: Et sted å rulle ut bønneteppe, et sted å møtes uten religiøse symboler og et

hellig rom midt i det hverdagslige, fordi det er viktig for svært mange.

Et hellig rom er viktig, fordi kirken først og fremst ikke er aktiviteter for folk som likner hverandre eller det samme. Kirken samler oss på tvers. På tvers av personlige interesser og subkulturer, på tvers av politiske ståsted, musikksmak, alder eller hva det skulle være. Om vi er kongelig eller helt alminnelig. Den er for enslige, skilte, barnefamilier og gamle ektepar, for å låne kongens berømte ord. Den er for jenter og gutter som er glad i hverandre - i alle de forskjellige kombinasjonene.

Kirkerommet er et annerledes-sted, et helligsted, midt i menneskers hverdag. Et tegn på Guds nærvær midt iblant oss. Det må være synlig og lett tilgjengelig for alle. Derfor trenger vi et kirkerom i den nye byen på Fornebu, slik det er i alle lokalsamfunn i vårt langstrakte land. Det handler om å virkeliggjøre og ta vare på et livssynsåpent samfunn.

Kari Balke Øiseth er styreleder i Naturvernforbundet i Bærum.

FOTO: MARTINA PETERSEN

Høyre og naturmangfold

Kommunestyret i Bærum har nettopp vedtatt en handlingsplan for naturmangfold. Det er bra, men planen kunne vært enda bedre. I Budstikkas papirutgave 6. mars, «Skivebom av Schei om naturmangfold», begrunner Elisabeth Gjølme og Morten Skauge hvorfor forslaget er tatt ut av planen. I Naturvernforbundet i Bærum mener vi at argumentasjonen ikke holder.

Høyre ønsker ikke at bærumsnatur skal gis statlig vern etter naturmangfoldloven. Høyre mener kommunen selv er nærmest til å vurdere vern og sikring av natur og hvordan naturen skal kunne gjøres tilgjengelig for bruk. Derfor er det merkelig at to forslag som ble tatt ut, nettopp var forslag der Bærum selv kan avgjøre hvordan naturen i kommunen vår skal tas vare på. Det gjelder forslaget om å innføre lokal forskrift for naturtyper i Bærum og forslaget om å utarbeide reguleringsplaner med hensikt å verne grønnstruktur og naturmangfold.

Det er forslag som, dersom de ble brukt riktig, kunne bidratt til å gjøre Bærum til den foregangskommunen innen klima og miljø som Høyre sier at de ønsker.

Kari Balke Øiseth
Naturvernforbundet i Bærum